

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ποῦ τὴν γράφει ὁ ΣΟΥΡΗΣ

ΕΤΟΣ· πρῶτον, ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφῆνες.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῆντα τρία,
τρέλλα εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀχρηματία.

ΡΩΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα—μιά φορά θὰ βγαίνει μόνο,
συνδρομὴ μὲς ἴστην Ἑλλάδα—δραχμαὶς ἕξη γιὰ τὸ χρόνο.
Ἀλλὰ γιὰ τὰ ἔξω μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἴστο χέρι.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Τρία φύλλα σὰν κρητῆς, — ἕγινες συνδρομητῆς.
Ἐνα φύλλον μὲν πεντάρη, — δύο φύλλα μὲν δεκάρα.

Τοῦ Ἰουνίου δεκαοκτώ,
χολέρας νέο ἦλθε φρικτό.

Τὸν ποῦντο τοῦ Ἰούδα—ἴστην πένα μου βρασιῶ,
ποῦ γιὰ τριάντα σκουῖα—ἀρνῆθη τὸ Χριστό.

Τοῦ Φαραὸ πληγαῖς—Χολέρα καὶ ἐκλογαῖς.

ἴστην Ἀραβία ἐπλάκωσε ἡ φοβερὴ χολέρα...
ὡς φαντασθῆτε μιὰ στιγμή ἂν ἔλθῃ καὶ ἐδῶ πέρα!
Ἀπάνω εἰς τῶν ἐκλογῶν τὸ τόσο νταραβέρι
ὡς μᾶς κοπιᾶσῃ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὰ ἔξω μέρη,
καὶ μέσα ἴστης Δημοτικαῖς κουβένταις καὶ μουρμούραις
ἀρχίσουνε κοψίματα καὶ τῆς κοιλιᾶς γουργούραις!

Σταμάτησε τὸ βῆμά σου, ἀγαπητὴ χολέρα,
καὶ μὴ μᾶς ἔρχεσαι καὶ ἐδῶ ν' ἀλλάξῃς τὸν ἀέρα.
Τράβα μακρὰ δὲς ἴμπορεῖς ἀπ' τὴν κλεινὴ Ἀθήνα,
ἴστη Γουινέα πῆγαινε, ἴστο Ἰνδοστάν, ἴστην Κίνα,
καὶ ἂν ἀγαπᾷ, μακρότερα ταξίδεψε ἀκόμα,
μὲ μὴν πατήσης γελαστὴ καὶ ἴστο δικό μας χῶμα.

Ὁ Γύφος καὶ ἡ Εὐλογία ὡς τώρα δὲν μᾶς φθάνει,
καὶ ἡ χολέρα σκέπτεται νάλθη νὰ μᾶς πεθάνῃ;
ὡς δὲς καιρὸ ποῦ διάλεξε ἴστη μίση νὰ φυτρώσῃ,
ὡς ποῦ κάλλη ἐβαλῆν γιὰ Δημάρχια τόσοι,
καὶ μᾶς ὑπόσχεται καθεὶς πῶς Δημάρχος ἂν γίνῃ,
ὡς ἴστην Ἀθήνα οὔτε κἂν κατορῆ θὰ μείνῃ!

ὦ! ἀφήτε ἡ ἐκλογαῖς τοῦ Δήμου νὰ τελειώσουν,
καὶ οἱ δημόται Ἀθηναίων τὸν ψῆφο τους νὰ δώσουν,
νὰ δοῦμε ἂν οἱ ψῆφοι μᾶς θὰ πέσουνε χαράμι,
νὰ δοῦμε καὶ ὁ Δημάρχος ὁ νέος τί θὰ κάμῃ,
ἂν θ' ἀληθεύουν μιὰ φορά καὶ εἰ μεγάλοι λόγῃ,
ἡ δπως τώρῃ ἡ ἔλογιά καὶ ἡ δρώμα θὰ μᾶς τρώγῃ!

ὡς δὲς καιρὸ ποῦ διάλεξε νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ χολέρα,
ὡς ποῦ δὲν θὰ ὀρίσκειται μὲς ἴστην Ἀθήνα λέρα,
ὡς ποῦ θύμματα φρικτὰ ὁ ἄνθρωπος μᾶς θὰ κάμῃ,
ὡς ποῦ πάντα τὸ νερὸ θὰ τρίχῃ σὰν ποτάμι,
ὡς ποῦ στήνονται παντοῦ μικραὶς μεγάλας βρύσαις,
καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ σκυλιὰ δὲν θὰ φιδούνται λύσαις!

Ἄλλ' ἂν τὰ τόσα θύμματα κούρικ μᾶς ἔγουν κρητῆρα,
ἂν μὲ τὸν νέο Δημάρχο ἀρχίσουμε τὰ ἴδια,
καὶ ἂν πάλι δὲν καθαρῶσθῃ ἡ θρωμερὴ μᾶς σφαίρα,
ὦ! τότε πρόφθασε καὶ ἐδῶ, ἀγαπητὴ χολέρα,
καὶ εὐθὺς ἀπὸ τὸ πρόσωπο ξεπάστρεψε τῆς γῆς
Δημάρχους, Πιραδημάρχους, Συμβούλους καὶ ἐκλογαῖς.

